

Dosarul nr. 1ra-11/2024
1-19117522-01-1ra-05012024

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 aprilie 2024

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:
Președinte
Judecători

mun. Chișinău

Țurcan Anatolie
Mânăscută Igor
Roic-Botezatu Lilia

judecând, fără citarea părților, recursul declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pascari Inga, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 noiembrie 2023, în cauza penală privindu-l pe

Vrabii Marcel xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în sat. xxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 15.07.2019-29.0.2021;
Instanța de apel: 04.07.2022-05.10.2022;
Instanța de recurs: 23.11.2022-30.05.2023;
Instanța de apel: 21.06.2023-28.11.2023;
Instanța de recurs: 05.01.2024-11.04.2024.

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoreiei Edineț, sediul Dondușeni, din 29 iulie 2021, Vrabii Marcel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea dreptului de a ocupa funcții de conducere, pe termen de 2 ani.

S-a încasat de la inculpatul Vrabii Marcel în beneficiul părții vătămate Vranescu Andrian prejudiciul material în mărime de 7650 lei.

S-a încasat de la inculpatul Vrabii Marcel în beneficiul părții vătămate Dudun Alexandr prejudiciul material în mărime de 9640 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Vrabii Marcel, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, prin comportament viclean, activând în calitate de manager-șef al ÎM „xxxxx”, în perioada lunii octombrie a anului 2018, în scopul evitării răspunderii pentru neajunsurile depistate în cadrul inspectării financiare tematice efectuate la întreprindere de către Inspecția Financiară pe lângă Ministerul Finanțelor al RM, începând cu data de 02.10.2018 până la 24.10.2018,

folosindu-se de situația de serviciu, a convins angajații ÎM „xxxxx”, Vranescu Andrian, anul xxxxx și Dudun Alexandr, anul nașterii xxxxx, de a depune cereri de eliberare în contul salariului a materialelor de construcție (nisip), lipsa de facto a căror a fost depistată în urma inspectării efectuate, promițând că sumele de bani reținute din salarii vor fi restituite în scurt timp, până la moment, nefiind restituite angajaților menționați anterior sumele promise, cauzând astfel lui Vranescu Andrian un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 7560 lei, iar lui Dudun Alexandr un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 9576 lei.

Acțiunile inculpatului Vrabii Marcel au fost încadrate juridic de către prima instanță în baza art. 190 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu calificativele: *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul viclean care a produs daune considerabile cu folosirea situației de serviciu.*

3. Prin încheierea Judecătoriai Edineț, sediul Dondușeni, din 18 aprilie 2022, a fost corectată omisiunea din partea descriptivă și din dispozitivul sentinței din 29 iulie 2021, pe cauza penală privind învinuirea lui Vrabii Marcel de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiind indicat: „Măsura de reprimare în privința condamnatului Vrabii Marcel de aplicat arestul. De socotit începutul termenului ispășirii pedepsei din data reținerii”.

4. Sentința și încheierea de înlăturare a omisiunii a fost atacată cu apel de către inculpatul Vrabii Marcel, prin care a solicitat repunerea apelului în termen, ținându-se cont de data în care a luat cunoștință cu sentința de condamnare – 24 mai 2022, casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea cererii de apel, inculpatul Vrabii Marcel a invocat că aplicarea măsurii preventive față de el nu a fost în conformitate cu prevederile legale, fiind absolut nemotivată, pentru că în acțiunile sale lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii de escrocherie, fapta sa nefiind prevăzută de legea penală, urmând a fi sancționat contravențional sau disciplinar, iar în cazul în care i se va dovedi vinovăția, invocând nerespectarea prevederilor art. art. 5 § 1 pct. c); § 2; § 3; 6; 10 CEDO, a solicitat aplicarea Legii cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

4.1. La examinarea cauzei în ordine de apel, inculpatul Vrabii Marcel și avocatul acestuia Rusnac Aliona, modificând cerințele din apelul de bază, prin cererea suplimentară depusă, au solicitat repunerea lui în termenul de atac, cu casarea sentinței și liberarea de pedeapsă în temeiul Legii amnistiei în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 octombrie 2022, apelul inculpatului Vrabii Marcel fiind considerat depus în termenul de atac, a fost admis, cu casarea sentinței și încheierii din 18.04.2022, rejudecată cauza și adoptată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vrabii Marcel a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare, cu privarea dreptului de a ocupa funcții manageriale de conducere pe termen de 2 ani, iar în temeiul art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală și art. 107 Cod penal, Vrabii Marcel a fost liberat de

executarea pedepsei stabilite, în temeiul art. 2 a Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova. În rest, dispozițiile sentinței privind încasarea de la Vrabii Marcel a daunei materiale în beneficiul părților vătămate Vrănescu Andrian în sumă de 7650 lei și Dudun Alexandr, în sumă de 9640 lei, au fost menținute.

În motivarea soluției, instanța de apel a statuat că, verificând prin prisma art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală, termenele de declarare a apelului, le-a considerat a fi respectate, dat fiind că în sensul art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile din data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel. Totodată, a statuat că participantul la proces care a lipsit atât la judecarea cauzei, cât și la pronunțarea sentinței și nu a fost informat despre adoptarea ei, poate declara apel și peste termenul stabilit, dar în sensul art. 404 alin. (1) Cod procedură penală, nu mai târziu de 15 zile din data începerii executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale. Respectiv, declararea de către inculpat a apelului împotriva sentinței din 29 iulie 2021 abia la 02 iunie 2022, după extrădare, și plasare în Penitenciarul nr. 11 Bălți la 14 aprilie 2022, cu transmiterea ei pentru punerea în executare la 17 mai 2022 și aducerea la cunoștință la 24 mai 2022, denotă depunerea lui în termenul de atac, prevăzut de lege.

În ce privește fondul cauzei, ținându-se cont că ea a fost examinată în lipsa inculpatului anunțat în căutare, iar instanța la adoptarea soluției a omis reținerea faptei ca fiind dovedită, instanța de apel, întru respectarea dreptului garantat al acestuia la un proces echitabil prevăzut de art. 6 CEDO, i-a acordat posibilitatea depunerii declarațiilor în instanța de judecată, cu cercetarea probatoriului prezentat de părți, cărui i-a acordat apreciere în strictă conformitate cu prevederile art. 100 -101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a relevat că, inculpatul Vrabii Marcel și-a recunoscut integral fapta imputată ca infracțiune, comisă în perioada când a activat ca manager-șef la ÎM „xxxxx”, unde în calitate de jurist activa Vranescu Andrian, iar în calitate de maestru – Dudun Alexandr, pe care i-a rugat să depună cereri cum, că ar fi primit din contul restantei la salariu, anumite cantități de nisip, respectiv în sumă de 7 560 lei și 9 576 lei, pentru diminuarea neajunsul de peste 40 tone depistat în cadrul controlului efectuat de către inspecția financiară, care, deși a fost folosit în scopul întreprinderii, asupra lui n-au fost eliberate facturi fiscale, asumându-și obligația recuperării acestor sume, însă pentru, că a fost concediat, a fost în imposibilitatea recuperării lor, plecând în străinătate la muncă pentru acumularea mijloacelor necesare în vederea stingerii prejudiciului, pe care îl recunoaște integral și în legătură cu aceasta a solicitat liberarea de pedeapsă în temeiul amnistiei. Aceleași declarații au fost depuse de el și în cadrul audierilor în calitate de bănuit și învinuit, citite în instanța de apel de către procurorul participant, din care suplimentar rezultă, că a fost în imposibilitate de a le restitui celor doi sumele restante pentru că a fost concediat.

Totodată, dat fiind că inculpatul și avocatul au acceptat judecarea cauzei în lipsa părților vătămate, acuizarea a dat citirii declarațiilor lui Vrănescu Andrian și Dudun Alexandru din cadrul urmăririi penale și instanța de fond.

Suplimentar, instanța de apel a reținut că în susținerea acuzațiilor aduse, procurorul a prezentat probatoriul scris administrat pe caz, și anume: procesul-verbal de constatare a faptelor; procesul-verbal de consemnare a plângerii verbale din 13.03.2019 depuse de Dudun Alexandr; statutul ÎM „xxxxx”, aprobat prin Decizia nr. 42/3 din 05.02.2007 al fondatorului – Consiliului orășenesc Dondușeni, potrivit căruia managerul-șef este persoana responsabilă și abilitată cu dreptul de conducere operativă a xxxxx; factură

fiscală din 19.09.2017, conform cărei ÎM „xxxxx a procurat 40,2 tone de nisip în suma totală de 16 884 lei; certificatul eliberat de managerul interimar al ÎM „xxxxx V. Uncu din 22.02.2019, prin care s-a stabilit că pe parcursul anului 2018 nisip în sumă de 17 136 lei nu a fost casat; cererea lui Vranescu A. din 18.10.2018 scrisă pe numele managerului-șef ÎM „xxxxx Vrabii M. prin care solicită să-i fie eliberat din contul salariului 18 tone nisip; fișa de calcul a salariului lui Vranescu A. pentru lunile octombrie și noiembrie, prin care a avut rețineri în sumă de 6 300 lei; ordinul nr. 62 al managerului-șef al xxxxx Vrabii M. din 06.05.2016, prin care se confirmă faptul angajării lui Vranescu A. în funcția de jurisconsult începând cu 06.05.2016; cererea semnată de Dudun A. depusă pe numele managerului-șef ÎM ” xxxxx din 18.10.2018, prin care solicită să-i fie eliberat din contul salariului 22 tone nisip; dispoziția nr. 14 din 08.02.2016 emisă de primarul orașului Dondușeni, Belgiuc Ivan, prin care Vrabii Marcel a fost numit în funcția de manager-șef al ÎM „xxxxx; procesul-verbal al ședinței adunării generale a colectivului xxxxx din 20.11.2018, unde a fost pus la discuție situația dezastruoasă economico-financiară creată la ÎM „xxxxx și măsurile de întreprindere în vederea depășirii situației de criză și prin care s-a hotărât solicitarea demisiei managerului xxxxx. Potrivit raportului privind rezultatele inspectării financiare tematice la ÎM ”Apă-Canal” Dondușeni din 24.10.2018, sa reținut că, contrar prevederilor art. 13, 17, 18, 19, 20 și 24 din Legea contabilității nr. 113-XVI din 27.04.2007, în rezultatul inventarierii materialelor s-a constatat lipsuri în sumă de 17,2 lei – 40,8 tone (gestionar Cibotari Valeriu). Prin Decizia președintelui ședinței Consiliului orașenesc Dondușeni Popescu Serghei nr.11/20 din 07.12.2018, Vrabii Marcel a fost demisionat din funcția de manager șef al ÎM ” xxxxx, începând cu 09.01.2019, conform cererii depuse.

Astfel, instanța de apel a constatat că deși prima instanță a făcut trimitere la aceste probe, statuându-le la baza soluției adoptate, totuși a omis descrierea în conținutul ei a faptei ca fiind dovedită cu efectuarea încadrării juridice la norma material penală.

Instanța de apel a reținut că potrivit doctrinei penale și jurisprudenței naționale, calificarea după elementele componente de infracțiune, presupune determinarea conținutului semnelor componente de infracțiune prevăzută de o normă juridico-penală și stabilirea în fapta persoanei a semnelor unei infracțiuni concrete după elementele componente de infracțiune. Stabilirea elementelor infracțiunii presupunând o anumită consecutivitate, constatându-se mai întâi obiectul infracțiunii, apoi latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

În acest context instanța de apel a menționat, că potrivit normelor procesual-penale și garanțiilor acordate de art. 6 par. 2 CEDO, dacă din probele administrate în cauză nu rezultă cu certitudine, că inculpatul a săvârșit fapta pentru care a fost dedus judecății, în favoarea acestuia operează principiul de drept „in dubio pro reo”, ce reflectă prezumția de nevinovăție, constituind o regulă a probatoriului prin postulatul menționat. În cauza Constantin Florea împotriva României din 19.06.2012, CtEDO a menționat, că prezumția de nevinovăție consacrată la art. 6 § 2 face parte din elementele noțiunii de proces echitabil în materie penală, prevăzut la paragraful 1. În baza principiului contradictorialității procesului penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența CtEDO, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. În cauza Capean contra Belgiei din 13.01.2005, Curtea a constatat, că în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de

vedere al articolului 6§2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Totodată, potrivit art. 21 al Constituției Republicii Moldova, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

În contextul celor expuse și urmare a cercetării suplimentare a probatoriului administrat și prezentat de către procuror în susținerea vinovăției inculpatului, instanța de apel a constatat ca fiind dovedit faptul, că Vrabii Marcel având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, prin comportament viclean, activând în calitate de manager-șef al ÎM „xxxxx”, în perioada lunii octombrie 2018, în scopul evitării răspunderii pentru neajunsurile depistate în cadrul inspectării financiare tematice efectuate la întreprindere de către Inspekția Financiară pe lângă Ministerul Finanțelor al RM, începând cu data de 02.10.2018 până la 24.10.2018, folosindu-se de situația de serviciu, a convins angajații ÎM „xxxxx”, Vranescu Andrian și Dudun Alexandr de a depune cereri de eliberare în contul salariului a materialelor de construcție (nisip), lipsa de facto a căror a fost depistată în urma inspectării efectuate, promițând că sumele de bani reținute din salarii vor fi restituite în scurt timp, ceea ce nu s-a întâmplat, astfel cauzându-i lui Vranescu Andrian un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 7560 lei, iar lui Dudun Alexandr un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 9576 lei. Respectivele acțiuni ale lui Vrabii Marcel încadrându-se pe deplin la art. 190 alin. (2) lit. d) Cod penal (în varianta Legii nr. 247 din 29.07.2022 pusă în aplicare la 26.08.2022, astfel fiind în vigoare la data comiterii faptei), ca escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul viclean care a produs daune considerabile cu folosirea situației de serviciu.

Totodată, în respingerea argumentului din apel privind lipsa în acțiunile inculpatului Vrabii Marcel a elementelor de escrocherie, instanța de apel a menționat că latura obiectivă al acestei componente se manifestă prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare, elementul material realizându-se prin acțiunea de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane, ceea ce prezumă un act opus celui licit, efectuat cu rea-credință, prin care făptuitorul obține pentru sine sau altul, transmiterea voită în proprietate, posesiune sau detenție a bunului mobil sau imobil, a altor valori străine sau a dreptului asupra acestora, acționând prin inducerea în eroare, creându-i victimei o falsă reprezentare a realității, indiferent de mijloacele utilizate, pentru a realiza transmiterea voită, sub incidența sa ori a altei persoane, a bunului sau dreptului asupra lui, ce aparține celui supus manoperelor frauduloase, astfel încât victima este indusă în eroare, ajungând la o reprezentare greșită a unei situații sau împrejurări la momentul dobândirii bunului, intenția asupra căreii își îndreaptă făptuitorul ca element al laturii subiective a componentei vizate, dorind survenirea urmărilor prejudiciabile, chiar dacă dorința apare inevitabil în procesul desfășurării relațiilor dintre el și victimă. Fiind o infracțiune materială, se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau de a dispune de bunurile altuia la propria dorință.

Astfel, raportând circumstanțele speței la norma doctrinară, instanța de apel a reținut că atât acțiunile ilegale întreprinse de către inculpat în vederea realizării laturii obiective a componentei de escrocherie, cât și realizarea laturii ei subiective prin inducerea în eroare a părților vătămate, în vederea dobândirii bunurilor la obiect material al infracțiunii. Or, tocmai prin aceste acțiuni, ce confirmă inducerea de către inculpat în eroare a părților vătămate prin crearea unei imagini false a realității, și respectiv, abuzând de încrederea acordată, în legătură cu folosirea situației de serviciu, prin promisiunile oferite referitor la restituirea sumei salariului reținut în decurs de o săptămână, pe care nu le-a executat, cu ulterioara eschivare sub diferite pretexte de a-și onora obligațiile asumate, fapt ce denotă intenția de escrocherie pe care a avut-o inițial.

În final, constatând ca fiind dovedită vinovăția inculpatului în comiterea escrocheriei, prevăzută la art. 190 alin. (2) lit. d) Cod penal, instanța de apel, ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, stipulate la art. 75 Cod procedură penală, și anume: lipsa antecedentelor penale (f.d. 84), caracteristica pozitivă de la locul de trai (f.d. 86) și caracteristica nesatisfăcătoare de la locul de muncă (f.d. 94), i-a stabilit inculpatului Vrabii Marcel pentru infracțiunea comisă o pedeapsă de 3 ani închisoare, cu privarea dreptului de a ocupa funcții manageriale de conducere, pe termen de 2 ani.

Totuși, ținând cont de faptul, că prin cererea din 05.10.2022 (f.d. 241) inculpatul Vrabii Marcel a solicitat aplicarea prevederilor Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-ea de la proclamarea independenței RM, instanța de apel nu a reținut pentru aceasta careva impedimente, astfel, prin admiterea ei, a dispus liberarea inculpatului de la executarea pedepsei numite, conform prevederilor art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală.

Concomitent, instanța de apel a menținut dispozițiile sentinței cu privire la încasarea de la inculpat a daunei materiale în beneficiul părților vătămate Vranescu Andrian în sumă de 7650 lei și Dudun Alexandr, în sumă de 9640 lei.

6. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs ordinar de către procurorul-șef interimar al Procuraturii de Circumscripție Bălți, Tatiana Ioniță, prin care, invocând ca temei pentru recurs prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei.

În motivarea recursului, procurorul a invocat că, conform prevederilor art. 417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă motivele adoptării soluției.

Totodată, Legea cu privire la amnistie, și anume art. 8, expres prevede, că se absolvă de pedeapsa complementară, cu excepția privării de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate și a privării anulării dreptului de a conduce mijloacele de transport, persoanele în privința cărora se aplică prevederile art. 2-5 și art. 7, or instanța de apel nemotivat a absolvit inculpatul de executarea pedepsei complementare obligatorii.

Recurentul a mai menționat că, instanța de apel ilegal a aplicat prevederile Legii cu privire la amnistie în latura pedepsei complementare obligatorii, urmând ca această pedeapsă să fie executată de inculpat în ordinea stabilită.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2023 a fost admis recursul ordinar declarat, casată total decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs ordinar, judecând recursul ordinar, a reținut că instanța de apel, în decizia adoptată, expunându-se asupra solicitării inculpatului, a conchis că starea de fapt concordă cu cea de drept, Vrabii Marcel corect fiind recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. d) Cod penal și a decis că „*Vrabii Marcel xxxxx a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii, prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa închisorii pe un termen de 3 (trei) ani, cu privarea dreptului de a ocupa funcții manageriale de conducere pe termen de 2 (doi) ani.*

În temeiul art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală și art. 107 Cod penal, Vrabii Marcel a fost liberat de executarea pedepsei numite, în temeiul art. 2 a Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței RM”.

Însă, instanța de apel, aplicând în privința inculpatului actul de amnistie în urma condamnării acestuia în baza art.190 alin. (2) lit. d) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea dreptului de a ocupa funcții manageriale de conducere pe termen de 2 ani, a omis prevederile art. (8) a Legii nr.243 din 24.12.2021 privind amnistia, potrivit cărora „Se absolvă de pedeapsa complementară, cu excepția privării de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate și a privării sau anulării dreptului de a conduce mijloace de transport, persoanele în privința cărora se aplică prevederile art. 2–5 și art. 7.” Prin urmare, instanța de apel nemotivat a absolvit inculpatul de executarea pedepsei complementare obligatorii.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 noiembrie 2023 a fost admis apelul declarat de către inculpatul Vrabii Marcel, casată parțial sentința primei instanțe în latura pedepsei, rejudecată cauza și emisă o hotărâre nouă, după cum urmează:

În temeiul art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală și art. 2 din Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea Independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24.12.2021, inculpatul Vrabii Marcel a fost liberat de executarea pedepsei sub formă de închisoare de 3 ani, cu privarea dreptului de a ocupa funcții de conducere pe un termen de 2 ani, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. d) Cod penal. În rest, sentința a fost menținută.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reiterat că prezenta cauză penală de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. d) Cod penal a fost examinată în procedura generală, în lipsa inculpatului, care prin încheierea din 15 noiembrie 2019, la demersul acuzatorului de stat, Vacari Veaceslav, a fost anunțat în căutare, cu înlocuirea obligației de nepărsire a localității în arest preventiv, conform mandatului de arest pentru perioada de 30 zile, la 20 noiembrie 2019, fiind pornit dosarul de căutare nr. 2019110100 în vederea identificării locului aflării și arestării acestuia.

La fel, instanța de fond a dispus în temeiul art. 321 alin. (2) Cod procedură penală, judecarea cauzei în lipsa lui Marcel Vrabii, care ulterior a fost reținut la 21.10.2021 în Republica Polonă și extrădat în RM la 14.04.2022.

Cu toate că cauza a fost examinată în procedură generală, instanța de apel a admis apelul declarat de către inculpat cu casarea parțială a sentinței în latura pedepsei, la motivarea soluției adoptate reținându-se prevederile art. 107 Cod penal, motiv pentru care instanța de apel nu a purces la judecarea fondului cauzei în această parte, dar s-a expus doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei.

În acest sens, instanța de apel a stabilit că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv,

călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Vrabii Marcel în baza art.190 alin. (2) lit. d) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a menționat că nu are temei de a interveni în sentința instanței de fond nici în partea stabilirii întinderii pedepsei inculpatului Vrabii Marcel, or, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă inculpatului, s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, acestuia aplicându-i-se o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

Așadar, la adoptarea sentinței și anume la individualizarea pedepsei penale, instanța de apel a notat că instanța de fond a respectat prevederile art. 96, art. 384, art. 385 alin. (1), art. 394 alin. (1) și alin. (2) și art. 389 Cod de procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței/deciziei care sânt circumstanțele care atenuază sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Cu privire la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Concomitent, instanța de apel, în acord cu prevederile art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală, art. 62, alin. (1) art. 107 alin. (1-2) Cod penal, art. 1, alin.(1), art. 2, art. 6, art. 8 al Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, a ajuns la concluzia de a-l libera pe Vrabii Marcel de la executarea pedepsei de 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere pe un termen de 2 ani, stabilită pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Respectiv, cu privire la poziția acuzatorului de stat precum că art.8 al Legii nr.243 din 24.12.2021, prevede posibilitatea absolvirii inculpatului de la executarea pedepsei principale, însă nu și a pedepsei complementare sub formă de privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, instanța de apel a constatat că art. 8 din Legea menționată se aplică persoanelor cu statut de condamnat, în privința cărora sentința de condamnare a devenit irevocabilă, adică în privința celor care deja au început executarea pedepsei penale, circumstanță ce nu există în speța dată.

Pe lângă normele penale și de procedură penală descrise mai sus din care se stabilește cert necesitatea liberării inculpatului de la executarea totală a pedepsei atât principală cât și complementară, instanța de apel a considerat necesar de a critica și poziția procurorului de menținere a pedepsei complementare.

În acest sens, a stabilit din conținutul Legii nr. 243 din 24.12.2021 faptul că prevederile art. 8 sunt aplicabile persoanelor cu statut de condamnat pentru care sunt reglementate diferite modalități de aplicare a actului de amnistie și nici de cum nu este aplicabilă norma dată persoanelor cu statut de inculpat după cum suntem în cazul dat.

La fel, a arătat că din noțiunea de absolvire se înțelege faptul de încetare a unui proces început după cum este începerea executării pedepsei penale de către persoanele cu statut de condamnat și nu a persoanelor cu statut de inculpat, ori acestea nu sunt încă supuse executării unei pedepse penale.

Necesitatea aplicării art. 8 a Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova este o interpretare eronată a legii penale de către acuzare în defavoarea persoanei, or acest lucru este interzis prin principiul legalității prevăzut la al. (2) art. 3 Cod penal, fapt stipulat și în Nota Informativă prezentată de către Parlamentul RM în fața Comisiei Juridice elaborată pe marginea Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

De asemenea, instanța de apel a considerat necesar de a menționa despre interpretarea eronată a art. 8 Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, interpretare ce se confirmă și prin conținutul al. (3) al art. 2) a Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021, deoarece această normă stabilește în general încetarea procesului penal la cerere care este finalizat fără stabilirea pedepsei și atunci cum poate fi posibil existența unei pedepse complementare în unele cauze penale aflate în procedură de examinare.

Or, art. 2 alin. (4) Cod de procedură penală prevede clar că normele juridice cu caracter procesual din alte legi naționale pot fi aplicate numai cu condiția includerii lor în prezentul cod.

Prin urmare, normele cu caracter procesual din respectiva Lege cu privire la amnistie, sunt aplicabile doar în măsura în care nu contravin Codului de procedură penală circumstanță care încă odată confirmă necesitatea liberării totale a inculpatului de la pedeapsă și nu de la o parte a pedepsei stabilite.

Instanța de apel, a ținut cont de prevederile art. 8 al Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021 care este o normă imperativă, însă această normă este imperativă doar pentru persoanele care dețin statutul de condamnat și impun restricții pentru absolvirea acestora de la executarea pedepsei complementare prevăzute la norma dată fiind posibil absolvirea lor doar de la executarea pedepsei complementare care nu sunt reglementate în norma dată, deoarece după cum este menționat mai sus în cazul dat și anume persoanei cu statut de inculpat este aplicabilă prevederea *art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală*, care stabilește liberarea de la executarea pedepsei și nu absolvirea după cum este indicat în art. 8 a Legii amnistiei. De fapt, legislatorul a reglementat foarte clar prin art. 389 Cod de procedură penală felurile de sentințe de condamnare a persoanelor cu soluțiile primite pe caz și la fel foarte clar a reglementat acest fapt și în Legea nr. 243 din 24 decembrie 2021 fiind reglementat prin art. 2 a legii soluțiile privind aplicarea actului de amnistie în privința persoanelor cu statut de inculpat și prin art. 3-9 soluțiile privind aplicarea actului de amnistie în privința persoanelor cu statut de condamnat.

Prin urmare, luând în considerație că pe parcursul examinării cauzei penale, a fost stabilită cu certitudine vinovăția inculpatului Vrabii Marcel în comiterea infracțiunii prevăzute la de art.190 alin. (2) lit. d) Cod penal, infracțiune care a fost comisă până la intrarea în vigoare a Legii nr. 243 din 24.12.2021, pentru care legea penală la momentul comiterii infracțiunii date prevedea pedeapsa maximă a închisorii de până la 6 ani, iar careva temeuri prevăzute la art. 6 alin. (1) din Legea nr. 243 din 24.12.2021 care ar împiedica aplicarea actului de amnistie de către instanța de judecată nu au fost stabilite, instanța de apel a conchis asupra liberării lui Vrabii Marcel *de la executarea pedepsei sub formă de închisoare de 3 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere pe un termen de 2 ani*, stabilită pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. d) Cod penal, în legătură cu survenirea actului de amnistie.

9. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel din 28 noiembrie 2023 este contestată cu recurs de către procuror, prin care, invocând temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Vrabii Marcel să fie liberat doar de la executarea pedepsei principale, stabilite prin sentința Judecătorei Edineț, sediul Dondușeni, din 29 iulie 2021, potrivit Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea Independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24.12.2021, cu executarea ulterioară a pedepsei complementare obligatorii.

În argumentarea cerințelor înaintate, recurentul, a indicat că decizia instanței de apel privind aplicarea Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova în privința lui Vrabii Marcel în partea liberării de la executarea pedepsei complementare, este neîntemeiată și ilegală.

Consideră că instanța de apel incorect a concluzionat drept neîntemeiată solicitarea procurorului privind liberarea inculpatului doar de pedeapsa principală stabilită, deoarece restricții în sensul dat în actul de amnistie nu sunt, iar art. 8 din Legea cu privire la amnistie nefiind incident în cazul inculpatului.

Astfel, a menționat că prevederile art. 8 din Legea nr. 243 cu privire la amnistie, stabilesc expres interdicția liberării inculpatului de la executarea pedepsei complementare, cum este în cazul de față - privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

În acest sens, instanța de apel, examinând cauza penală în privința lui Vrabii Marcel, constatând vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(2) lit. d) Cod penal, urma să adopte o sentință de condamnare în baza prevederilor art. 389 alin.(4) pct.2) Cod de procedură penală, și anume, să constate vinovăția inculpatului Vrabii Marcel în comiterea infracțiunii incriminate, cu stabilirea pedepsei prevăzute de lege, și întrucât inculpatul întrunea condițiile Legii nr.243 cu privire la amnistie, cu absolvirea inculpatului de la executarea pedepsei conform art.389 alin.(4) pct.2) Cod de procedură penală, în ceea ce privește doar de pedeapsa principală, cu executarea ulterioară a pedepsei complementare.

Astfel, reține că instanța de apel ilegal a aplicat prevederile Legii cu privire la amnistie în latura pedepsei complementare obligatorii, urmând ca această pedeapsă să fie executată de inculpat în ordinea stabilită.

Totodată, a statuat că instanța de apel nu a respectat indicațiile instanței de recurs, care, potrivit art. 436 Cod de procedură penală, sunt obligatorii.

10. Judecând recursul în baza actelor din dosar, completul de judecată constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Întru fundamentarea soluției de admitere a recursului declarat de către procuror, completul de judecată pornește de la prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora, judecând recursul, instanța este în drept să-l admită, să caseze, parțial sau integral, hotărârea atacată, și să dispună rejudecarea cauzei, având în vedere că esența erorilor judiciare admise nu poate fi înlăturată de către instanța de recurs la această etapă a procedurii.

Or, rațiunea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanțele ierarhic inferioare la etapele precedente de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată admiterea erorilor de drept, de natură să afecteze echitatea desfășurării procesului și care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri nemotivate.

În virtutea efectului devolutiv al apelului, prevederile art. 414 din Codul de procedură penală, obligă instanța de control judiciar ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelanți, să examineze cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, iar în temeiul celor prevăzute de art. 417 alin. (1) pct. 8) din același Cod, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă fondul apelului și temeiurile, care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea lor, precum și motivele adoptării unei atare soluții. Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecătii instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

O particularitate aparte în desfășurarea procedurii de judecare în apel o reprezintă situația când, *instanța urmează să rejudece cauza în urma casării deciziei sale anterioare de către Curtea Supremă de Justiție*, în această situație pe lângă regulile generale de judecare notate supra de care se ghidează instanța de apel, mai sunt incidente și anumite reguli speciale obligatorii ce guvernează acest proces.

Deci, fiind investită cu rezolvarea chestiunilor de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urmează să *expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze niște concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta sau nevinovăția acestuia și temeiul achitării*, prevăzut de normele procesual penale.

Subsecvent, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste *fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material*.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecătii instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale, reglementate exhaustiv de legislator.

Astfel, verificând asupra principiului respectării normelor de drept menționate supra, completul de judecată constată că potrivit rechizitoriului, Vrabii Marcel a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. d) Cod penal, după indicii calificativi – *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul viclean care a produs daune considerabile cu folosirea situației de serviciu*.

Prima instanță, analizând cumulul de probe administrate la faza urmăririi penale, care au fost examinate în ședința de judecată, a conchis de a-l recunoaște vinovat și a-l condamna pe inculpatul Vrabii Marcel în baza art. 190 alin. (2) lit. d) Cod penal, însă fără a constata *situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat*, indicând că ”...La urmărirea penală s-a constatat că, Vrabii Marcel, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor...” (f.d. 178, Vol. I).

Instanța de apel, *într-al doilea set procedural*, fiind investită cu judecarea apelului declarat împotriva sentinței, prin decizia din 28 noiembrie 2023 ”a admis apelul declarat

de către inculpatul Vrabii Marcel, a casat parțial sentința primei instanțe în latura pedepsei, a rejudecat cauza și a emis o hotărâre nouă, după cum urmează:

În temeiul art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală și art. 2 din Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea Independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24.12.2021, inculpatul Vrabii Marcel a fost liberat de executarea pedepsei sub formă de închisoare de 3 ani, cu privarea dreptului de a ocupa funcții de conducere pe un termen de 2 ani, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. d) Cod penal. În rest, sentința a fost menținută”.

În circumstanțele expuse supra, completul de judecată constată că prin decizia din 28 noiembrie 2023, instanța de apel a menționat că ” Pentru a se pronunța cu sentința în cauză, instanța de fond a constatat, că Vrabii Marcel, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, prin comportament viclean...” (f.d. 99, Vol. II).

Totodată, în partea descriptivă a hotărârii judecătorești menționate, instanța de apel reiterează că:

- ”Cu toate că, prezenta cauză a fost examinată în procedură generală, Colegiul penal admite apelul declarat de către inculpat cu casarea parțială a sentinței în latura pedepsei, la motivarea soluției adoptate reținându-se prevederile art. 107 Cod penal conform cărora amnistia - este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei, motiv pentru care instanța de apel nu purcede la judecarea fondului cauzei în această parte, dar se v-a expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei”;

- ”De asemenea, Colegiul penal nu are temei de a interveni în sentința instanței de fond nici în partea stabilirii întinderii pedepsei inculpatului Vrabii Marcel, or, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă inculpatului, s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, acestuia aplicându-i-se o pedeapsă corectă, echitabilă și legală”.

În aserțiunea dată, instanța de recurs atestă, că instanța de apel, în acord cu prevederile art. 417 alin. (6) Cod de procedură penală, urma, în conținutul deciziei adoptate, să indice fapta constatată de prima instanță.

Subsecvent, în temeiul art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel, în limitele prevederilor arătate în alin.(1), era obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului. Însă, instanța de apel, adoptând hotărârea judecătorească, nu a elucidat eroarea neconstatării faptei de către prima instanță.

Mai mult, efectul devolutiv nu promovează o reeditare de către instanța de apel a judecății care a avut loc în prima instanță, ci o nouă judecată, cu caracter autonom, care are ca obiect reexaminarea acelor dispoziții din hotărâre, care au fost greșit sau nelegal soluționate.

În șirul de idei redată, completul de judecată constată că decizia instanței de apel din 28 noiembrie 2023, prin care s-a continuat judecarea fondului cauzei, trebuia să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. art. 384-397 Cod de procedură penală.

Relevant, este de subliniat că se consideră că fondul cauzei nu a fost rezolvat când în considerentele hotărârii instanței de apel nu se arată dacă există sau nu fapta imputată, dacă inculpatul este sau nu vinovat, dacă există circumstanțe care atenuează ori agravează răspunderea inculpatului, dacă trebuie ori nu admisă acțiunea civilă ș.a. Fondul cauzei se

va considera nerezolvat ori de câte ori instanța de judecată nu a examinat și nu s-a pronunțat asupra chestiunilor de fond ale procesului, vizând problema vinovăției, a răspunderii penale sau civile ori a nevinovăției lui în comiterea infracțiunii imputate, la caz, fiind incidentă instanța de apel.

Prin urmare, instanța de recurs stabilește, că instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către inculpat, urma a reține că prima instanță nu a constatat fapta incriminată inculpatului și să înlăture eroarea constatată.

În aceeași ordine de idei, completul de judecată amintește, că potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. O decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției.

Într-o altă ordine de idei, verificând legalitatea deciziei instanței de apel adoptată în urma dispunerii rejudecării prin decizia instanței de recurs din 30 mai 2023, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că instanța de apel, la adoptarea soluției, nu a ținut cont de prevederile art. 8 din Legea nr. 243 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea Independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24.12.2021, în care se stipulează că *”se absolvă de pedeapsa complementară, cu excepția privării de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate și a privării sau anulării dreptului de a conduce mijloace de transport, persoanele în privința cărora se aplică prevederile art. 2–5 și art. 7”*. Așadar, potrivit Legii vizate, se desprinde că instituția amnistiei este aplicabilă inculpatului, prin liberarea de executare a pedepsei, doar *în partea pedepsei principale*, iar prevederile art. 8 al Legii stabilesc expres *interdicția liberării inculpatului de a fi absolvit de la executarea pedepsei complementare*, la caz fiind - *privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere, pe un termen de 2 ani*, or acesta a fost amnistiat prin efectul art. 2 din Legea nr. 243, iar art. 8 din aceeași Lege impune interdicția de absolvire a pedepsei complementare persoanelor cărora li se aplică art. 2.

În aserțiunea dată, completul de judecată constată că, soluționând cauza penală în ordine de apel, instanța de apel urma să țină cont și de prevederile art. 409 Cod de procedură penală, inclusiv de prevederile art. 424 Cod de procedură penală (în redacția de până la 01.09.2023).

Astfel, împrejurările enunțate relevă că instanța de apel nu a judecat apelul în conformitate cu rigorile prevăzute de lege, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Relevant, instanța de recurs reiterează că obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil, iar potrivit considerentelor CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (Suominen c. Finlandei (2003) § 37, Kuznețov și alții c. Rusiei (2007) § 85).

Așadar, motivarea insuficientă efectuată de instanța de apel, se apreciază ca un viciu de judecată care afectează hotărârea adoptată și reprezintă temei legal de a casa decizia atacată și a dispune rejudecarea cauzei în instanța de apel.

Generalizând cele expuse supra, completul de judecată ajunge la concluzia că la judecarea cauzei, instanța de apel a admis erori, care nu pot fi corectate în ordinea

procedurii de recurs, ceea ce duce la casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, deoarece erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, fiindcă instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a substitui instanța care a judecat apelul, cu încălcarea prevederilor procesual penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe corespunzător și în strictă conformitate cu prevederile legii penale și procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei și să țină cont de cele invocate în prezenta decizie, și nemijlocit de motivele casării acesteia, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

11. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin.(1), pct.2), lit. c) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pascari Inga, casează integral decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 noiembrie 2023 în cauza penală privindu-l pe **Vrabii Marcel** xxxxx, și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia este susceptibilă de a fi atacată.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Mânăscurtă Igor

Roic-Botezatu Lilia